

Razgovor s trećim tajnikom Hrvatskog Veleposlanstva u Bukurestu

Iuni, 29 octombrie 2012

{xtypo_quote}Mirko je Radić rođen 17.08.1972. godine u Hrvatskoj i nikada nije ni mislio da će postati diplomat.
{/xtypo_quote}

Nakon završetka gimnazije krenuo je s nekim sportskim stopama, nadajući se da će završiti Fakultet za Fiziku kulturu, ali ga je na kraju život odnio da završi Političke znanosti. Igrom slučaja zaposljen je u Ministarstvo Vanjskih Poslova i tako je započela njegova karijera. U Rumunjsku, u Bukureštu, dolazi po etkom ljeta 2005. godine, a po prvi put posjećuje hrvatsku manjinu u Karađorđevskoj županiji po etkom rujna 2005. godine. Nakon sedam godina rada u Ministarstvu Vanjskih Poslova u Rumunjskoj vraća se u svoj rodni kraj. Prijateljstvo i gostoprимstvo koje su mu pružili karađorđevski Hrvati ostaje mu zauvijek u sjećanju.

Već sedam godina radite kao tajnik u Ministarstvu Vanjskih Poslova u Rumunjskoj.

Počeo sam kao tajnik, odnosno kao administrativni atašé, pa onda atašé. Sad sam treći tajnik, a možda, tko zna koje godine, budem nešto viši.

Kakav Vam je bio boravak u Rumunjskoj?

Za boravak u Rumunjskoj mogu samo reći sve najbolje. Najprije odrediti dio prilagodbe na samu zemlju, a kad prođe ta faza moraćete se prilagoditi na ljude, jer oni su uvećinom različiti karakteri. Svaka nacija ima neke svoje osobitosti, razlike itd. i vjera.

Da li ima neke velike razlike između Hrvatske i Rumunjske?

Ne. Možda malo u mentalitetu, u nekim tim stvarima, ali ne, ne bih rekao da je neka velika razlika. Svaki narod, svaka nacija ima svoje prednosti, svoje mane, tako da neemo generalizirati.

Kako su Vas primili karađorđevski Hrvati u Rumunjskoj?

O tom periodu svoga života, zna i između 2005. i kraja rujna 2012., mogu reći da je bio samo jedan dio života koji će ostati u neizbrisanim sjećanjima. Mogu reći samo najbolje na gostoprimgstvu kojeg su mi pružili karađorđevski Hrvati i hrvatska

manjina koja se nalazi u Karaš-severinskoj županiji. To je jedno iskustvo koje e mi puno zna iti u životu. Mislim da sam i ja na neki na in vratio to silno gostoprimstvo i dobrostivost ljudi koji ovdje žive. To je jedan veliki vremenski period od sedam godina koji ostavlja veliki trag u mome životu i o kome mogu re i samo najbolje. Taj život, posjete ovom kraju, stvari koje su se doga ale, projekti, odnosi s ljudima, mogu samo, zapravo, promijeniti ovjeka, jer postoje ljudi koji uzvra aju dobrotom, željom, motivima itd. Što se ti e mog odlaska, neki drugi e preuzeti obaveze koje sam ja imao, nastaviti e i sve e normalno funkcionirati. Ne vjerujem da e se bilo šta promijeniti.

Vaši odnosi sa Zajedništvom Hrvata?

Moj odnos sa Zajedništvom Hrvata uvijek je bio na odli noj razini, ne može biti bolji nego što je. Mogu e da je bilo nekih razlika u mišljenjima, ali kako se kaže „sto ljudi, sto udi“. Uvijek smo našli nekako kompromisno riješenje, najbolje za sve nas i nadam se da e i tako ostati. Nadam se kako sa svojim ponašanjem i vizijama nisam išao u nekakve kontrakcije prema ZHR-u. Mislim da je to bilo na obostrano zadovoljstvo. U zaklju ku, o našim odnosima mogu re i samo sve najbolje!

Lijepa Vam hvala na razgovoru.

Lina Tincul